

11. Přílohy

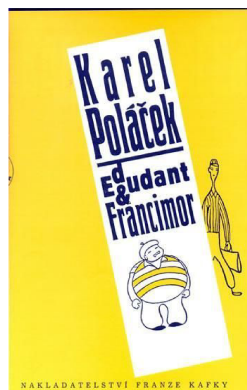
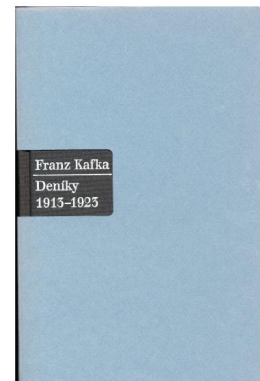
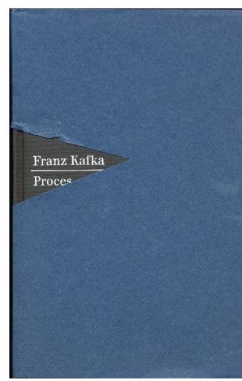
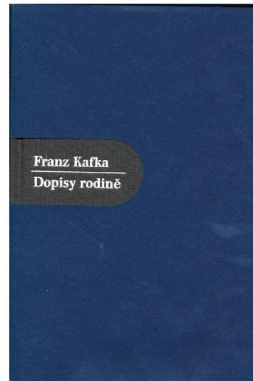
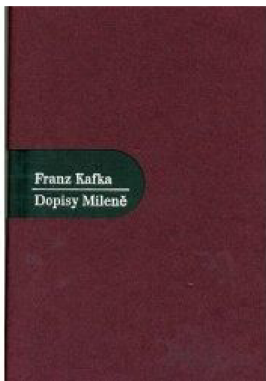

Příloha č.1. Logo Nakladatelství Franze Kafky

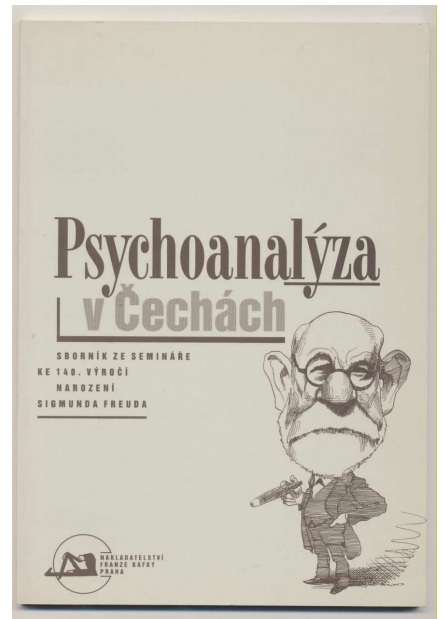
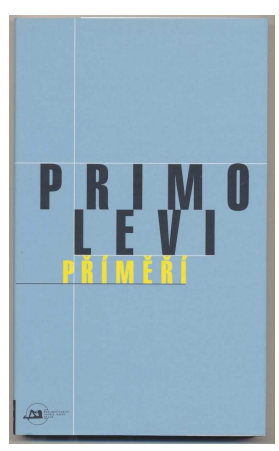
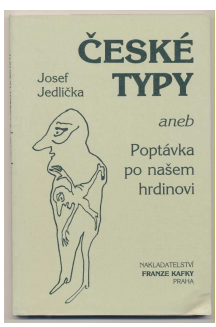
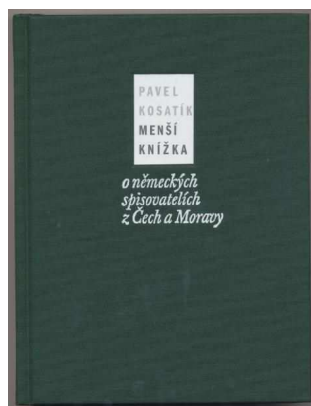
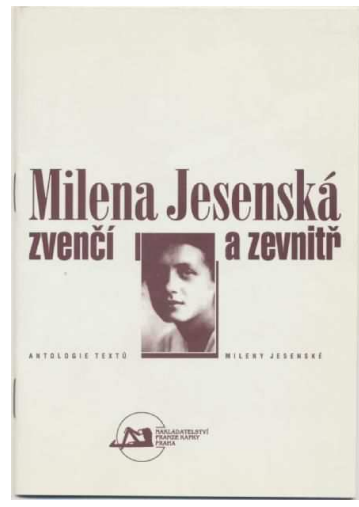
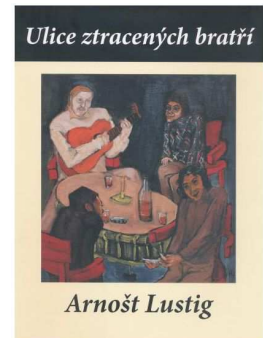
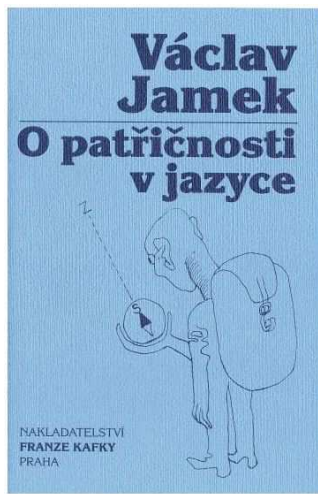
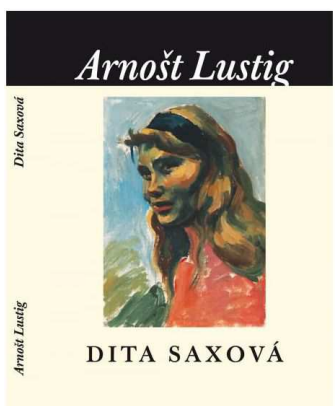
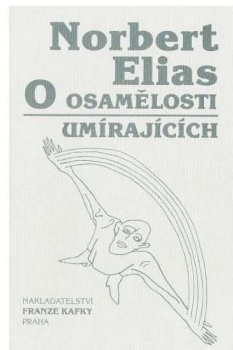
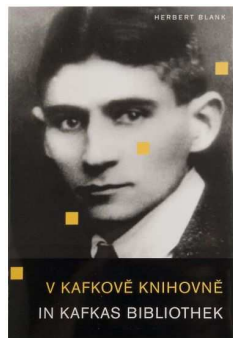
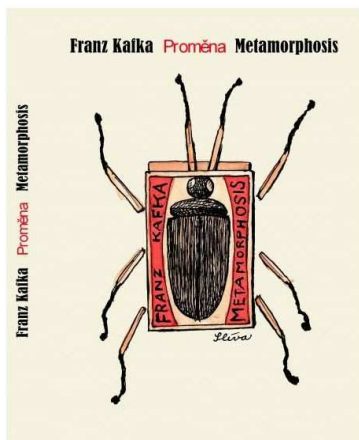

Příloha č.2. Sídlo Nakladatelství Franze Kafky od roku 2004 do současnosti. Foto: Archiv SFK

Příloha č.3: Ukázka z edice *Dílo Franze Kafky*

Příloha č.4: Ukázka z edice *Spisy Karla Poláčka*

Příloha č.5: Ukázka z produkce Nakladatelství Franze Kafky

Příloha č.6: Rozhovor s Danielou Uherkovou, programovou vedoucí a příležitostnou redaktorkou

DK: Kdy jste začala pracovat ve Společnosti Franze Kafky?

DU: Od roku 1994. Já jsem nastoupila na pozici kulturní program. Ale ono to nebylo tak ustálený tenkrát... byla ředitelka a dva lidi na program a zbytek personál. Čtyři lidi na zázemí, já a Honza Hančil a Marta Železná.

DK: Byla už tenkrát pozice odpovědná výhradně za nakladatelství?

DU: Nebyla. Po odchodu Honzy Hančila přišla Milena Masáková. A jelikož shodou okolností byla nakladatelskou redaktorkou, tak se ta pozice konsolidovala. Ona Marta Železná byla taky nakladatelskou redaktorkou v Československém spisovateli. Milena dělala veškerou redakční práci. To bylo několik let velmi intenzivní. Si myslím, že v jednom člověku...

DK: Kdy jste se začínala podílet na přípravování knih?

DU: Ročenky jsem přebrala po odchodu Honzy. Nejdříve vycházeli jednou za půl roku, ale jak přibývalo práce s Centrem Franze Kafky, nebyl čas na takovou frekvenci.

DK: Na jaké knize jste spolupracovala jako na první?

DU: Sborníky ke konferencím. Na tom se ověřovaly možnosti nakladatelství. Začali se vydávat drobnější věci přátel Marty a Mileny a členů ediční rady. Jako přátel kvalitních autorů. Vydávali se "resty", které nemohly dlouho vyjít.

DK: Kdo rozhodoval o nových titulech k vydání?

Ediční rada. Ona fungovala od začátku a měla velké slovo. Marta si dlouho netroufla prosazovat žádný titul. To byla takový stará škola. První knihu ze sympatií si prosadila Babí hodinu Violy Fischerové. Ediční rada formálně stále existuje, ale přes deset let, ne-li víc, se již nesešla.

DK: Vytvářely se ediční řady?

DU: Ano. To je taky taková stará škola držet ty edice. Pak už se od toho upustilo...Všechny edice nebyly nosný. Tady se dopředu stanovily edice a ty se naplňovaly těmi tituly a některý měly problémy se naplnit. Např. Pražské hvězdné nebe. To si pamatuji, o tom se pořád mluvilo. To bylo o spisovatelích a to už nebylo jednoduché. Edici Člověk v zrcadle se podařilo naplnit.

DK: Vzpomenete si, v jakých podmínkách se přistoupilo k vydání Díla Franze Kafky?

DU: K tomu byla zvláštní ediční rada, která to dlouho připravovala. To byl precizní projekt u kterého se několikrát jednalo o použitých překladech, často to byl i diplomatický boj, komu co přenechat. Navíc jsme byli omezeneni finančně, i když nás Nadace Nova nás podporovala. Zpětně hodnoceno - na Poláčkovi se to celé vyzkoušelo. To nebylo tak komplikované, Spisy měly ediční radu složenou z bohemistů velkých jmen. Nebyly tam překlady a některá díla už byla vydaná. Milena to připravovala edičně, redakci dělali bohemisti z ediční rady, např. Doris Grozdanovičová. Na tom se zajíždělo, jak se to dá dělat v těch nových podmínkách a na základě toho se pak dalo stavět. Už bylo vyzkoušené, jak se organizuje soutěž na obálku, jak pracuje ediční rada, byla důvěra k nakladatelství. Z toho důvodu se Kafkovo dílo právě na začátku hned nevydávalo. Až v roce 1994 jsme to domluvily já, Milena a Marta. Pamatuji si ten večer, kdy jsem jsem přišla z archivu na Strahově, kde mi půjčili do ruky Kafkovy originální dopisy a pak jsem přišla do práce a

říkala jsem, že to byl zvláštní zážitek a Marta hned začala s organizováním celé věci. Konzultovalo se např. s Kurtem Krolopem, jestli by to šlo, kolik by bylo svazků.... To by nikdo nevydal v devadesátých letech a ani teď. Paleta germanistů se scházela zadarmo a seděli nad tím hodiny. Všechno vyvěralo z nadšení to zpřístupnit čtenářům. To opoznámkování v denících, křížové propojení odkazů, to je neskutečná práce, která se podařila, protože na tom pracovala elita germanistiky.

DK: Jak to bylo s autorskými právy na Kafkovo dílo?

DU: Ono hodně se dojednávalo zadarmo. Ta doba tomu nahrávala, německá strana byla ustrýchná a přes Kurta Krolopa jsme získaly spoustu přátelských kontaktů. Například korespondenci přátelům překládala Věra Koubová. Ta se přátelí s H. G. Kochem, editorem kritického vydání u Fischer Verlag a ten dal kopie Kafkových rukopisů Věře zadarmo. Všeobecně autorská práva hlídala Milena a je kolem této agendy spousta často i nepřijemných sporů.

DK: Kdo nahradil paní Milenu Masákovou na pozici redaktorky?

DU: Paní Masáková odešla do důchodu a nahradila ji Markéta Hejnová, ale na volné noze z finančních důvodů již. Milena byla špička špiček redaktorský. Ona je redaktorka, která uvedla Emila Hakla, Jáchyma Topola, největší prozaické autory současnosti. Myslím, že byla mimořádná. A po Markétě Hejnové už nikdo nepřišel a začala se redaktorská práce zadávat externě.

DK: Jak se podle vás proměnil proces přípravy knihy v Nakladatelství Franze Kafky?

DU: digitalizací se proměnil postup práce. Předtím se dělaly korektury na papíru, první korektury, druhý korektury. Všechno se nosilo na papíru. Byl k tomu třeba technický redaktor. Z tiskáren se to dokonce nosilo. Nyní se to posílá přes internet a korektury se na PC dělají přímo do textu. Práce se zrychlila, zlevnila, ale je větší tlak na korektora. Pozice redaktora je nutnost a když je to složitější text, tak měl být ještě jazykový korektor, který text hlídá po gramatické stránce. A tady u nás se s ním nikdy nepracovalo. Milena sama kontrolovala ty obrovitý svazky z Díla Franze Kafky, kde nebyl jazykový redaktor.

DK: Jak se změnilo směřování Nakladatelství Franze Kafky po příchodu Markéty Mališové?

DU: V éře Markéty přebral výbor, ediční rada se nesvolávala. Od počátku už začaly finanční problémy a nebyl tam ten tah, přeci jenom Markéta měla jiné školení... Ale dokončilo se Dílo Franze Kafky. A Markéta začala své projekty. Ideou je, aby vycházely menší knížky, takový výběry, a dvojjazyčný, aby to mělo větší prodejní potenciál. Stojí to hodně také na ilustracích Jiřího Slívy.

Jak vypadá postup při vydávání knížky, například Básní Victora Hadwigerera, u které jste byla redaktorkou?

Já jsem to připravovala edičně. Dávala jsem dohromady, jak by se to mělo jmenovat, co dát na obálku, spíš jsem to koordinovala, ve vlastním slova smyslu to byla spíš ediční práce, když jsem něco nestíhala, tak sem to předala dál. Typografii pak dělá Zdeněk Ziegler, na něj je spolehnutí a dává tomu tvář. On vytvoří návrh a ten zbytek už dělala tiskárna.

DK: Jak dlouho trvá než knížka vyjde?

DU: Záleží na stavu rukopisu. Když jsou rukopis a podklady hotové, tak u nás je to tak tři čtvrtě roku až rok. To je taky zdržováno tím, co dalšího má ten odpovědný člověk na

starosti. Na naše poměry je to normální, na nakladatelství, které by se tím živilo je to asi dlouho. A taky záleží na financích. Po dokončení rukopisu a grafiky se třeba čeká, aby byly peníze na tiskárnu.

Příloha č.7: Rozhovor s Tomášem Chlebečkem, vedoucím odbytu

DK: Kdy jste začal pracovat v Centru Franze Kafky?

TCH: V létě 2011. To bude sedm let. Před tím jsem tu pracoval od podzimu 2005 do roku 2007.

DK: Jaká je Vaše pozice?

TCH: Jsem zástupce ředitelky Centra Franze Kafky. Z Nakladatelství mám na starosti jen distribuci. A grantové žádosti, je-li třeba.

DK: Podílíte se nějak na procesu výroby knihy?

TCH: Spíše ohledně technických záležitostí jako je umístování kódů na přebaly. Typograf je často schopen umístit kód dovnitř, což je nepraktické pro distribuční účely. Na ediční plány nemám žádný vliv.

DK: Jak se knihy Nakladatelství Franze Kafky distribuují?

TCH: Máme dvě velkodistribuce - Kosmas a Euromedia. Příležitostná malodistribuce je v desítkách kusů. Kosmas na rozdíl od Euromedia, má ty malá knihkupectví v regionech, kde na vyžádání objednají třeba jeden kus. Takových titulů, které prakticky nebyli nikdy ve velkodistribuci, máme spousty, protože například Euromedia si berou na sklad jen stovky kusů.

DK: Kolik knih ročně NFK prodá?

TCH: Je to v řádech tisíců. A tady bych rozlišoval mezi klasickými knihami a publikacemi jako je brožované Vademecum, které jsou více obrátové. Je to tedy v řádech tisíců, což je v porovnání s jinými nakladatelstvími hrozně málo.

DK: Které tituly jsou nejprodávanější?

TCH: Tam jde o to, jestli z krátkodobého hlediska, například za rok od vydání nebo z hlediska dlouhodobého životního cyklu. To je pro nás totiž specifické. V dobrém i ve zlém. Nikdo nemá na skladě čtvrt století staré knihy jako my. Dlouhodobě je nejprodávanější Kafkovo dílo a Karel Poláček. Z krátkodobého hlediska jsou to knihy Jiřího Slívy.

DK: O které tituly je naopak menší zájem?

TCH: České verze brožovaných publikací, kde máme cizojazyčné verze. Pak je to esejistická řada Člověk v zrcadle. To jsou prodeje v jednotlivých kusech. Pak je také specifikum našeho nakladatelství, že my dost kusů od každé knížky rozdáme partnerským a spřízněným organizacím. Takže malá komunita čtenářů, která má tento úzký zájem, se ke knihám často dostane zadarmo. Například kniha Franz Kafka v Assicurazioni Generali Josefa Čermáka je velmi kvalitní kniha o Kafkově životě. Její potencionální čtenáři jsou často ve Výboru Společnosti Franze Kafky a knihu si opatří takto.

DK: Kdo jsou sponzoři vydávaných knih? V 90. letech to byly velké komerční subjekty jako TV Nova, Komerční banka, Česká spořitelna a další...

TCH: To už dnes není. My vydáváme částečně judaika, částečně germanika a částečně pragensie. Pokud jsou to judaika, tak žádáme o grant Nadační fond obětem holocaustu. Pokud je to kniha z německého prostředí nebo v německém jazyce, tak žádáme Česko-německý fond budoucnosti. Největší příspěvky z veřejných peněz máme od Magistrátu hl. Města Prahy. Ministerstvo kultury dává málo a v posledních letech jsme neuspěli s žádnou žádostí. Pokud je to zaměření knihy jiné, tak žádáme soukromé podniky, v minulosti to byly firmy Reo Amos, Sigma...

DK: Jaká jsou podle Vás úskali takto malého a úzkoprofilového nakladatelství?

TCH: Úskali jsou obrovská. Pořád klesají náklady knih a zvyšují se výrobní náklady. Jednotková cena za knihu je poměrně vysoká. Ovšem nemyslím si, že by to byl trend jenom u nás. Zároveň máme úzkou cílovou skupinu.

Řekl bych, že je to celkově ekonomická udržitelnost. Původní nápad byl vytvořit ziskovou část Společnosti Franze Kafky, tenkrát byl ale provozní kapitál, který dnes není. Propojení se Společností je ale důležité, protože bez ní by o nás lidé nevěděli - jak čtenáři, tak autoři knih. Částečně nás ale postihuje generační výměna a zájem o Kafku opadá. My se tento druh literatury snažíme propagovat v tom je naše veřejná služba.

DK: Myslíte, že velké nakladatelství by tuto produkci nezastoupilo?

TCH: Velká nakladatelství určitě, ale braly by to jako okrajovou záležitost. Ona to není ztrátová činnost. Téměř všechno, co se vydá je ziskové, protože třeba u těch méně prodávaných titulů jako těch z esejistické řády, byly finanční náklady vynaloženy před 20 lety, takže dnes všechny finanční zisky utržené za takto staré knihy bereme jako čisté. V takto dlouhodobém hledisku je korunová relece irelevantní. Všechno se změnilo, jen náš sklad se nemění.

DK: Jaké knihy by podle Vás mělo NFK v budoucnu vydávat? Není špatně, že si nechalo ujít příležitost vydat například beletristickou biografii Reinera Stacha?

TCH: Ono teď ani nemůžeme mluvit o ediční činnosti. Je to spíše příležitostná činnost, kdy se objeví šance na vydání knihy, využijeme jí. V 90. letech byl trh nenasycený. Teď je spousta let přesycený. V případě tak obsáhlého projektu jako Stachova trojdílná kniha, nemáme nikoho interního na redaktorskou práci a nemáme ani na to, aby jsme dozorovali externí spolupráci.

Příloha č.8: Rozhovor s Haraldem Salfellnerem, majitelem nakladatelství Vitalis

DK: Jaké jsou vaše nakladatelské začátky? Měl jste nějaké zkušenosti?

HS: Do Prahy jsem přišel circa roku 1989 a nakladatelství založil v roce 1993. Zkušenosti jsem vůbec neměl. Chtěl jsem dělat něco s literaturou, tak byl jsem mladý člověk a řekl jsem si "všichni něco dělají, tak taky něco dělej". To jsem si řekl a Vitalis už existoval. Bez zkušeností. Bohužel. Protože za to se platí. Veškeré peníze, které jsem měl, jsem dal do první knihy Víno a medicína a o všechny jsem přišel. V češtině jsem vydal 20 000 kusů.

DK: Proč jste se rozhodl věnovat pražské německé literatuře?

HS: Protože to tu tenkrát nikdo nedělal. Už jako student jsem věděl stopy té kultury, tenkrát ještě na domech, kde fasády spadly, to je dneska všechno jinak, všechno je opraveno. Ale tenkrát ty stopy byly všude a pamětníci ještě žili. Měl jsem dost staré učitele. Pražská německá a židovská literatura to bylo samozřejmost, tohleto nevidět, to nešlo. Já literaturu vidím celkověji tvořený. Němci a češi tak odlišní nebyli, jak je napsáno. Měl jsem přístup k německé literatuře. Tenkrát jsem česky ještě nečetl a proto pro mě bylo bližší vydávat v němčině.

DK: Takže už od začátku jste se chtěl věnovat německojazyčným knihám?

HS: Ne, původně jsem chtěl vydávat v češtině, ale hned jsem viděl, že to nefunguje. Protože mladý nakladatel, který chce dělat knihy a nemá kontrolu nad produkcí, to neexistuje. Už u Vína a medicíny jsem viděl, že to nefunguje. Nemohl jsem posoudit, jestli je to kvalitní překlad. Zatímco v němčině jsem to poznal.

DK: A další jazyky? Viděl jste potenciál v turistech? Nebo to bylo šíření Kafky do různých jazyků?

HS: V Praze v 90. letech bylo ještě spousta německých návštěvníků. Praha byla po dlouhých desítkách let přístupná. Velká část turistů bylo z Německa. A to různého typu, odsunutí Němci, mladí lidé, židovští návštěvníci. Ti všichni prahu viděli jako domov. Ale to skončilo a přišly další garnitury: Rusové, Španělé, Čínané. A jako nakladatel musím reagovat na tyto změny.

DK: Kdy jste poprvé vidal od Kafky něco?

HS: První byl určitě Die Verwandlung v roce 1993. Pak Sigfried Morkowitz z Prague Post, skvělý překladatel, udělal ještě neprofesionálním způsobem překlad do angličtiny. A dneska je to významný překlad. A to byla první kniha v angličtině, kterou jsem vydal. Pan Morkowitz se pak ztratil, Prague Post taky neexistuje... Literatura ztrácí význam. Je to smutná věc. Kafka byl dlouho symbol pro modernu. Ale tahle generace je teď osmdesátiletá a vůbec se nezajímá o literaturu, knihy. Dělali jsme třeba Kafkas Wien a prezentovali jsme ten titul ve Vídni, v prestižní literární společnosti a já tam byl z publika nejmladší člověk. Takže to byl geriatrický klub.

DK: Polevil tedy zájem o Kafku?

HS: Určitě. Před desti lety mi jedna mladá lektorka řekla, že Kafka je už zastaralý a nemódní. Co k tomu říct. Určitě jsou jiné případy a já jsem rád, ale je to trend. Kafka je přitom úplně aktuální. Já jsem velký přítel tohoto spisovatele, ale to už neplatí pro většinu nových generací. Kafka je pražské dědictví a požaduje struktury a je škoda, že jsou to jen dvě tři nakladatelství, které se mu věnují a že jinak je to komerční pokus kasírovat turisty. Vydávat tuto literaturu potřebuje láska. Kafka dneska už velký kšeft, alespoň pro nás, není.

DK: Podle Encyklopedi českých nakladatelství z roku 2007 průměrně ročně vydáte 40 knih. Všimla jsem si, že nyní už takový počet není. Jaký je aktuální průměr? Proč došlo k poklesu?

HS: Určitě je to míň než to bylo v devadesátých letech, ale ty knihy jsou teď lepší než tenkrát. My produkujeme spoustu věcí v různých jazycích třeba i na vídeňský trh. My se snažíme dostat naše knihy do Rakouska, do Německa. Pár titulů (třeba Marie Terezie) jsou přeloženy i do češtiny. Ale my jsme největší český exportér knih do zahraničí. My jsme pražská firma. Loni jsme vydali v průměru deset až dvacet titulů. Každou jazykovou mutaci bereme jako samostatný titul, protože přizpůsobujeme realie čtenářům. Českému čtenáři například nemusíme vysvětlovat co je Jihlava, zatímco španělskému ano. Tady redaktor zasáhne do textu a upraví ho specifikům čtenáře.

DK: Větší odbyt tedy máte u nás nebo v Německu, Rakousku?

HS: Každý titul je jiný. Třeba titulu Elizabeth dělaného výslovně pro vídeňský trh, jsme prodali v čínštině daleko více v Praze než ve Vídni. Musíme sledovat, kde se nám knihy prodávají nejvíc. Praha a Víden jsou naše nejdůležitější města.

DK: Jak byste definoval vašeho čtenáře?

HS: Každý titul má jiného čtenáře. Ale my se snažíme nemít jenom staré čtenáře, staří čtenáři moc nekupují, čtenářství upadá, dneska máme daleko méně času, jsme více zaměstnaní a to právě chápal Kafka, jaký je člověk robot. Když vydáváme knihu, tak na čtenáře nemyslím. Já můžu dělat jen to, co pro mě osobně je vzácné. Pro mě je dneska daleko důležitější než dřív mít ne jen prodejnou knihu, ale vzácné věci jako například rejstříky. Takový rejstřík zabere i 500 hodin práce. Já se dívám na moje syny a na to, co má smysl dělat. A pokud si to nenajde čtenáře, tak ať to zanikne.

DK: K provozním procesům.. Nové tituly vybíráte vy?

HS: Ano, já na základě svého vkusu a zkušenosti.

DK: Kolik máte stálých zaměstnanců a kolik externích?

HS: Soustu věcí řešíme externě, všechny překladatele, například. Takový titul má víc korekturních čtení. Většinou je to kolem deseti lidí. Typografa máme "v domě", dříve jsme to zadávali externě, ale ta úroveň byla mizerná.

DK: Jaké jsou průměrné náklady knih?

HS: Většinou neděláme pod tisíc, protože to by se ekonomicky nevyplatilo, takže 2-3 tisíce. Třeba barevné publikace jsou dost nákladné investice, takže musíme je tisknout třeba všechny najednou a více jazykových překladů od jednoho titulu vychází třeba v 10-15 tisíc kusech. My tiskneme všechno v Čechách a většinou v Českém Těšíně.

DK: Pracujete nějakým způsobem s marketingem? Zadáváte reklamy, pořádáte veřejná čtení?

HS: Máme tolik práce a úspěchu, pokud to můžu říct, že na marketing ani nemáme čas. Marketing je pro mě navíc negativní výraz. Já vám musím něco prodat, a proto vám něco řeknu... To ne. Nás si zákazníci většinou sami najdou. Ale vím, že je to staromódní názor. Reklama v tisku se pro knižní produkci třeba vůbec nevyplatí. Rozesíláme jen recenzní výtisky a internet hraje víc a víc velkou roli pro nás. My máme multijazyčnou webovou stránku.

1991

Franz Kafka: Aforismy

Jaroslava Vondráčková: Kolem Mileny Jesenské

Kolektiv: Co v učebnicích chybělo, O německy psané literatuře v českých zemích

1992

Zdeněk Urbánek: Ztracená země

Josef Jedlička: České typy aneb Poptávka po našem hrdinovi

Radoslav Nenadál: Tudy chodil K.

1993

Emanuel Frynta: Zastřená tvář poezie

Jan Lukas: Amerika according to Kafka

Jan Lukas: Amerika nach Kafka

Josef Jedlička: Poznámky ke Kafkovi

Kolektiv: Antisemitismus v posttotalitní Evropě

Kolektiv: Anti-semitism in posttotalitärein Europe

Kolektiv: Jiří Langer - 50 let

Viola Fischerová : Babí hodina (bibliofolské)

1994

Karel Poláček: Podzemní město

Karel Poláček: Lehká dívka a reportér

Karel Poláček: Dům na předměstí

Karel Poláček: Edudant a Francimor

Karel Poláček: Okresní město

Karel Poláček: Hrdinové táhnou do boje

Karel Poláček: Vyprodáno

Max Brod: Život plný bojů

1995

Karel Poláček: Povídky pana Kočkodana

Karel Poláček: Michelup a motocykl

Milena Jesenská: Mileniny recepty

Viola Fischerová: Babí hodina

1996

Gershom Scholem: Davidova hvězda
Karel Poláček: Hráči
Karel Poláček: Muži v offsidu
Kolektiv: Kafka a Praha
Kolektiv: Kafka and Prague
Kolektiv: Kafka und Prag
Kolektiv: Kafka e Praga
Kolektiv: La Prague de Kafka
Marie Jirásková: Stručná zpráva o trojí volbě
Milena Jesenská: Zvenčí a zevnitř
Martin Buber: Názory

1997

Boris Mědílek: Bibliografie Karla Poláčka
Egon Hostovský: Sedmkrát v hlavní úloze
Egon Hostovský: Tři noci - epidemie
Kolektiv: Evropa očima Čechů
Franz Kafka: Proces
Franz Kafka: Zámek
Franz Kafka: Deníky 1909 - 1912
Christoph Stölzl: Kafkovy zlé Čechy
Karel Poláček: Hlavní přelíčení
Kolektiv: Psychoanalýza v Čechách
Ruth Klügerová: Poslední stanice život

1998

Franz Kafka: Deníky 1919-1923
Karel Poláček: Hostinec U kamenného stolu
Karel Poláček: Kniha fejetonů
Norbert Elias: O osamělosti umírajících
Ondřej Fibich: Pasovské elegie
Siegfried Kapper: Pohádky přímořské
Václav Jamek: O patřičnosti jazyka

1999

Donald A. Prater: Jak znějící sklo
Franz Kafka: Povídky I.
Franz Kafka: Deníky z cest
Franz Kafka: Dopisy Felici
Karel Poláček: Paralipomena
Karel Poláček: Soudničky

2000

Emanuel Frynta, Jan Lukas: Praha-domovské město Franze Kafky
Emanuel Frynta, Jan Lukas: Kafka lebte in Prga
Karl Kraus: Sidonie Nádherná
Kolektiv: Kafkova zpráva o světě
Max Brod: Franz Kafka. Životopis
Primo Levi: Příměří
Kolektiv: Pomník Franzi Kafkovi

2001

Franz Kafka: Dopisy Mileně
Karel Poláček: Bylo nás pět
Karel Poláček: Povídky, sloupky, fejetony
Karel Poláček: Úvahy, korespondence, deník z roku 1943
Libuše Moníková: Eseje o Kafkovi
Martha Robert: Sám jako Franz Kafka
Pavel Kosatík: Menší knížka o německých spisovatelích z Čech a Moravy
Robert Piesen: Monografie

2003

Franz Kafka: Povídky II.
Franz Kafka: Povídky III.
Ruth Bondyová: Mezi námi řečeno

2004

Marek Nekula: „... v jednom poschodí vnitřní babylonské věže...”/ Jazyky Franze Kafky
Herbert Blank: V Kafkově knihovně. In Kafkas Bibliothek
Hans-Gerd Koch: Setkání s Franzem Kafkou. Vzpomínky současníků.
Franz Kafka: Nezvěstný

2005

Gustaw Herling-Grudziński: Stránky z deníku psaného v noci
Franz Kafka: Dopisy rodině
Josef Čermák, Juan Eduardo Fleming: Pražské vademecum Franze Kafky

2006

Ruth Bondyová: Rodinné dědictví
Arnošt Lustig: O literatuře

2007

Franz Kafka: Dopisy přátelům a jiná korespondence
Petr Ginz: Návštěva z pravěku
Kolektiv: Kafka a Čechy

2008

Ruth Bondyová: Boží hody
Arnošt Lustig: Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou
Arnošt Lustig, Markéta Mališová: O ženách

2009

Hans Dieter Zimmermann: Jak porozumět Kafkovi
Arnošt Lustig: Neslušné sny
Arnošt Lustig: Zpověď
Arnošt Lustig: Ulice ztracených bratří
Jan Novák: Za vodou. Šest rozhovorů.
Arnošt Lustig: Miláček
Viera Glosíková: Když se mnou nejsi ty...

2010

Arnošt Lustig: Démanty noci
Arnošt Lustig, Markéta Mališová: O spisovatelích
Sborník Franz Kafka, Jorge Luis Borges
Ruth Bondyová: Potulné kořeny
Arnošt Lustig: Dita Saxová

2011

Arnošt Lustig: Propast
Josef Čermák: Franz Kafka v Assicurazioni Generali
Radovan Menšík: Moucha v kleci

2012

R.M. Rilke, E. Mitterer: Přelož prosím vůni růží

2013

Franz Kafka: Leopardi v chrámu
Franz Kafka: Proměna s ilustracemi Jiřího Slívy
Eva Erbenová, Markéta Mališová: Život Evy L.

2014

Franz Kafka: Isabella
Kurt Krolop: O pražské německé literatuře

2015

Franz Kafka: Dopis otci

2016

Victor Hadwiger: Básně

2017

Jiří Slíva: Můj šálek Kafky